

kol.komp.

15973

I Mag. St. Dr. P

Londra

PAW 830.

Dembowskiego Józefa. Wnie-
sienie przy wpisaniu się do Kig-
ę mierka 3 lipca 1792 r.
w Krakowie na Ratuszu wy-
mione.

WNIESIENIE
J*** SEBASTYANA
DEMBOWSKIEGO

KOMMISSARZA CYWILNO - WOJSKOWEGO
WOIEWODZTWA KRAKOWSKIEGO,

przy wpisaniu się w Księgę Mieyską

Dnia 3go Lipca 1792 Roku

w Krakowie na Ratuszu

U C Z Y N I O N E.

15973 I

JAŚNIE WIELMOŻNY PREZYDENCIE, I SZLACZETNY
MAGISTRACIE MIASTA STOLECZNEGO, WYDZIAŁO-
WEGO I WOLNEGO KRAKOWA!

Poki w pierwszym zapale gorli-
wość przykładnych Stanu Szla-
checkiego Mężów, innego nie miała za-
miaru w zapisywaniu Jch w Księgi Miey-
skie, nad samo tylko do reszty wytę-
pienie chydzącego wiek Nasz Przesądu,
poki poiąć nie mogłem, aby podły
Możnowładzów interes, mógł kiedyś od-
ważyć się Konstytucyą przez Naród
Cały przyjęte i zaprzysiężone, święto-
kradzkiey zdradzie Swoiej, poświęcać;
poty z uwielbieniem Jch czynów, spo-
koynie cieszyłem się nadzieią szczęśli-
wości Polaka, szczęśliwości ogolnie
Człowieka samego. Lecz dziś im
więcej widzę zamachów nieprzyjaciel-
skiego Wojska czynionych ku nadwą-

tleńiu Ustawy Rządu Naszego, na Świętych Ustawach Natury zasadzonego; tym ważniejsze dla siebie znayduię powody wpisać się w Tę szanowną ze wszechmiar Xięge, która naygorliwszych zapewne Narodu, KROLA, Konstytucyi, Praw Obywatela, i Praw Człowieka Obrońców, Juniona w sobie zawierać będzie.

Dwa powody ma Stan Mieyski, czyli Municipalność do wdzięczności i uwielbiania Stanu Rycerskiego; pierwszy, iż uprzedzając słuszné Obywatelów Miast Polskich żądania, mążnie uczynił ofiarę z wkorzenionego przesądu, przez zupełne przypuszczenie Mieszczan do Praw Obywatelstwa, równie iako przez zwalenie i zniszczenie tych zmierzłych rodzaiowi ludzkiem i wszelkim Społeczeństiom Możnowładzów czyli Arystokratów; drugi, iż iedyne Zasługi mi

mi, Cnotą i Męstwem, a nie Tyrańską
przemocą pierwszeństwa w Kraiu nabył.

Jle Cnoty, Zasługi, i talenta szano-
wności i uwielbiania wpalają, tyle nawzaiem
Zdrada, Przemoc, i Duch przeciwień-
stwa sprawiedliwą na siebie niechęć i
zemstę w sercu dobrze myślącego Po-
laka ściąga. Z temi ja iawnie Senty-
mentami do Was, PRZEZACNI MĘŻOWIE,
przychodzę; z niemi żyć i umierać
przedsięwziętem; w nich też iedyne
zgoda, jedność, moc, wolność i znacze-
nie Lud Polski znaleźć bezpiecznie
może.

Zrodzony w tym Pierwszym Kraiu
Naszego Stanie, którego dostoyność
przed Pięcią blisko Wieków, Cnotliwi
Przodkowie moi (nie przemocą) ale
osobistemi zasługami na Woynie z Krzy-
żakami o Ziemię Pomorską nabyli; chlu-
bno

bno mi dziś przychodzi tem ściśley ziednoczyć się z Tym Stanem, równie w obrębach Prawa wolnym, w którym Cnota i stałość nową mu dziś odkrywa porę uwieńczenia Szanowny Przodków Naszych zaszczyt osobistą zasługą; w którym przy braterskiej zgodzie i ufności, iuż nie zazdrość, ale raczey mestwo i Szlachetny zapał, do wspolnej Narodu Polskiego obrony zagrzewa i garnie.

Dał Światu poznać Cnotliwy Seym dzisiajszy, iż ani podła prywata, ani też żadna obca przemoc Jego nie władnie Czynami; iż chwalebne Rządu Dobrego obowiązki ściśle dopełniać umie; a szanując Święte Prawa Człowieka, zawstydził Przemoc, gdy uszczęśliwieniem Człowieka, potrafił oraz uszczęśliwić KROLA, a uszczęśliwić GO wraz z Walecznym i wiernym Narendem JEGO.

Bo-

Boleie Polak na niesłuszne Woyny
ninieyszey powody, gdy krew rozlewać i
życie swe nawet na tak srogie wydarcie
poświęcać iest zniewolonym, za to szcze-
gólnie, iż zaczął bydź rządny spokoy-
nym i Prawu iedynie podległym ; lecz
boleść ta, ani Go zatrwożyć, ani też do
rozpaczaiącej wściekłości przywieść nie
potrafi. Umie Polak szanować Sąsia-
dów i obce Narody ; umie on stale i
mężnie przy Królu, Narodzie i Konsty-
tucyi przez siebie samego zrobioney
obstawać; umie też wewnętrznie w zgodzie
miłości i iedności, wraz cieszyć się wol-
nością, i bydź Prawu posłusznym.

Jeżeli przeciwnie życzeniom moim
zdarzenia nie dozwoliły mi bydź pierw-
szym do przełamywania Przesądu ; od-
szkodzonym (acz w części przynaj-
mniej będę;) gdy się pierwszy, w te-
raźniejszych Kraiu okolicznościach ,

przeciw

przeciw Tym zmierzlym náture Czło-
wieka Možnowładzcom, przeciw Zdray-
com i Nieprzyiacielom Konstytucyi, Oy-
czyzny, Praw Municipalnych i Człowie-
ka, bydż deklaruię ; z tym zawsze
oświadczenie, iż ile tylko sił i možno-
ści moiej będąc, w naykrytyczniejszych
momentach wraz z Wami przy Oyczy-
znie, Królu, i dzis Seymujących Stanach,
przy dzisiajszey Konstytucyi i Prawach
Municipalnych stanę: Ustawie Dnia 18go
Kwietnia 1791 Roku zapadley podległym,
i Wyrokom Waszym do Tey Ustawy
stosownym, posłuszny będę.

10

stdr0023192

Si la grande histoire universelle (Universals' histories) n'est point encore
achevée, résultait auquel les éditeurs aspergent non moins vivement que les nou-
veaux souscripteurs restes fidèles à cette entreprise si consciencieusement exécu-
tée, c'est à la nécessité de ne congerre la réédition qu'aux personnes les plus capa-
bles de décrire les divers pays qu'ils ont visités ou sont partis depuis
peut une compilation fait par des écritains à la tâche, car alors il peut être
à la charge du public, ont voulu lever un monument durable, ils ne devraient
se donner que aux écrivains qui se font honneur d'inscrire leur nom en tête d'
une supposition, ont souvent entrepris de rédiger l'œuvre de tout le siècle. J'ai
tenu de la publication d'un nouveau voyage ou de quelques documents ou toute
qui pouvait donner la solution d'un problème historique, tantôt c'était l'au-
rage rare ou quelque document qui raffait se produire en pays étranger. J'a-
nouvelles découvertes en hépatologie, par M. Bonita, les voyages en Asie d'Inde et
de M.M. Texier et Lebas, les nouveaux rapports avec la Chine, etc., ont ar-
rété longtemps la publication de certaines parties de L'Univers' histories. Ajour
des causes des maladies, les voyages, les missions scientifiques données pa-
les contre lesquelles les éditeurs luttent de tout leur pouvoir, comprenant plus en-
core sur les hens d'amitié qui les unissent avec la plupart des redacteurs que sur
d'autres moyens auxquels ils sont quelquefois obligés de recourir pour l'exécution
d'autre part; la Sarabande (de la Peru); la Corse, qui est imprimée, mais dont
l'auteur, M. Fries de Colonna, doit nous rendre soon peu de jours les dernières
feuilles envoyées en imprimerie en Corse, son pays.

2° L'EGYPTE moderne.—Dès la première partie de ce volume (la domination
arabe), redigée par M. Morel, oratrice qui fit partie de l'expédition d'Egypte
à Paris. La seconde est tout sous presse; tout le manuscrit est entre nos mains, et
à paraître, redigée par M. Morel, oratrice qui fit partie de l'expédition d'Egypte
(de la part); la Sarabande (de la Peru); la Corse, qui est imprimée, mais dont
promis pour la fin de l'Espagne, le peu qui reste à terminer nous es-
t le volume contenant la fin de l'Espagne, le peu qui reste à terminer nous es-
t l'Egypte moderne. Dès la première partie de ce volume (la domination
arabe), redigée par M. Morel, oratrice qui fit partie de l'expédition d'Egypte

On peut cependant considérer comme termes :

des engagements qui ne sont pas tous survenus depuis l'expédition d'Excess.